

OECD *Multilingual Summaries*

Development Co-operation Report 2015

Making Partnerships Effective Coalitions for Action

Summary in Swedish

Read the full book on: [10.1787/dcr-2015-en](https://doi.org/10.1787/dcr-2015-en)

Utvecklingsamarbete: översikt 2015

Partnerskap som effektiva och handlingskraftiga koalitioner

Sammanfattning på svenska

Världssamfundets utvecklingsarbete har under de senaste 60 åren gjort stor skillnad när det gäller att minska fattigdomen, förbättra människors hälsa och hantera andra angelägna utmaningar. Fragmenterade initiativ, motstridiga prioriteringar och illa samordnade tillvägagångssätt håller dock fortfarande tillbaka utvecklingen.

Samtidigt håller de nationella gränserna på att suddas ut i vår allt mer sammanflätade och globaliserade värld. Den idé om staternas suveränitet som genomsyrat traditionella former av internationellt samarbete utmanas allt mer.

Behovet av samordnade insatser är större än någonsin. Förenta nationerna har lett arbetet med att utforma 17 ambitiösa, allmängiltiga och långtgående mål för hållbar utveckling som ska uppnås senast 2030. En förutsättning för att nå dessa mål kommer att vara att förbättra och utöka det internationella samarbetet inom ett globalt styrsystem med lämpliga mekanismer för ömsesidig ansvarighet.

Partnerskapen driver utvecklingen framåt

De flesta håller med om att partnerskap är en förutsättning för att kunna genomföra de gemensamma insatser som krävs för att nå de hållbara utvecklingsmålen. I begreppet partnerskap ryms dock många olika tillvägagångssätt, strukturer och syften, vilket gör det svårt – om inte omöjligt – att dra några generella slutsatser om dem.

Samtidigt som de hållbara utvecklingsmålen är allmängiltiga och tillämpliga på alla länder bygger de på respekten för mångfald – en mångfald av förhållanden, behov, förmågor, politiska åtgärder och prioriteringar m.m. För att vara effektiva är det viktigt att de partnerskap som ska uppnå dessa globala mål drivs av de enskilda ländernas prioriteringar.

Här finns det tre vägledande principer som kan bidra till att förverkliga partnerskapens fulla potential efter 2015.

- **1 - Ansvarighet vid insatser** . Ansvarighet handlar om att ta ansvar för sina insatser eller sin verksamhet och att i det senare fallet acceptera eventuella påföljder för att inte ha fullgjort sina åtaganden. Även om staterna kommer att fortsätta att ta en stor del av ansvaret för de insatser som ska genomföras efter 2015 består dagens utvecklingspartnerskap av många olika parter: nationella regeringar, parlament, det civila samhället, välgörenhetsorganisationer, multilaterala organisationer, företag och många fler – inte minst de samhällen som påverkas av utvecklingsinitiativen. Samtidigt som många av dagens ramar för ansvarighet bygger på gemensamma principer för en effektiv utveckling bygger de även på en medvetenhet om att olika aktörer kan ta sig an en gemensam utvecklingsagenda på olika sätt. Denna medvetenhet bidrar till att bygga upp ett förtroende och en ömsesidig respekt – två viktiga delar av ansvarigheten. Hur hanterar vi då ansvarigheten inom ett allt mer komplicerat internationellt samarbete? Det behövs nya sätt att utkräva ansvar, i

kombination med mätbara åtaganden och normer. Dessa bör fortlöpande granskas och uppdateras för att se till att de fortfarande är relevanta och flexibla och för att upprätthålla ett gemensamt engagemang och en politisk drivkraft. Det är också viktigt att se till att alla partner finns representerade inom styrmekanismerna och att alla får komma till tals.

- **2 - Samordnade och effektiva insatser** . En allt större mångfald bland de partner som deltar i utvecklingssamarbetet gör att det har blivit viktigare än någonsin att undvika dubbelarbete och fragmentering – problem som länge har gjort det svårt att bedriva ett effektivt utvecklingssamarbete. Det går att effektivisera insatserna efter 2015 avsevärt genom att rikta in partnerskapen på specifika frågor eller sektorer, såsom hälsa, utbildning och hållbar energi. Det innebär dock inte att fler och större partnerskap är den bästa lösningen. Erfarenheten visar att detta faktiskt kan hindra snarare än främja utvecklingen. Effektivare partnerskap – som integrerar befintliga aktörer och strukturer – minskar risken för fragmenterade eller överlappande insatser och gör rapportering och administration mindre betungande för utvecklingsländerna, vilket därmed bidrar till både bättre resultat och större effekt. Partnerskap – bland annat mellan offentliga och privata sektorer – kan även göra det lättare att lansera utvecklingslösningar i större skala och få dem att nå ut till många mottagare på ett sätt som enskilda regeringar, företag eller välgörenhetsorganisationer i regel inte klarar av att göra på egen hand. Sist – men absolut inte minst – ger ett starkt, engagerat ledarskap partnerskapen den drivkraft de behöver för att ta itu med komplexa utvecklingsproblem, hålla kursen och få fram de mänskliga och ekonomiska resurser som behövs för att åstadkomma resultat.
- **3 - Insatser som bygger på erfarenhet** . För att åstadkomma de förändringar av det globala utvecklingssamarbetet som behövs för att kunna ta itu med dagens utvecklingsproblem krävs det en ny hållning och ett nytt tänkesätt. Det är viktigt att föra en dialog och dra lärdomar av sina erfarenheter för att kunna åstadkomma dessa förändringar. Rapporten innehåller elva fallstudier av partnerskap med vitt skilda erfarenheter och strategier. De har alla dock minst en sak gemensamt: de visar hur viktigt det är att lära av sina erfarenheter, utbyta kunskaper och identifiera lärdomar och god praxis. Syd-syd-samarbetet har stor betydelse för utbytet av kunskap. Det ger länderna möjlighet att i sin egen politik och sina egna program använda sig av lärdomar som är direkt hämtade från andras erfarenheter. Ansvarighetsmekanismer gör det lättare att dra lärdom av sina erfarenheter, och bidrar därmed till ett bättre utvecklingssamarbete som därmed får större genomslagskraft och relevans. Dessa mekanismer handlar om alltifrån sakkunniggranskningar, där fokus ligger på utvecklingssamarbetets utformning, förvaltning och genomförande, till regelbunden övervakning, rapportering och utvärdering för att främja en kontinuerlig anpassning.

Nya roller för partnerskapen efter 2015

För att nå de hållbara utvecklingsmålen krävs det att många aktörer aktivt deltar i arbetet, bland annat

- den privata sektorn, för att skapa nya arbetstillfällen, föra den tekniska utvecklingen framåt och göra investeringar,
- det civila samhället, för att ställa utvecklingssamarbetets partner till svars, driva fram åtgärder för att leva upp till nationella och globala åtaganden och för att granska att offentliga resurser används för att göra produktiva och ansvarsfulla investeringar.

Detta innebär en ny roll för regeringarna som traditionellt har setts som huvudfinansiärer av utvecklingsinsatser.

En politisk ram för partnerskapen efter 2015

I rapporten Utvecklingssamarbete: översikt 2015 undersöks partnerskapens betydelse för att hitta den nödvändiga avvägningen mellan suveränitet och subsidiaritet, integration och differentiering, sammanhållning och specialisering för att nå målen för hållbar utveckling. Genom att dra lärdomar av sina erfarenheter föreslås tio framgångsfaktorer som skapar en ram för genomförande och övervakning som ska se till att partnerskapen blir effektiva och handlingskraftiga koalitioner:

1. Säkerställ ett ledarskap på hög nivå.
2. Se till att partnerskapen leds av länderna och är specifika för en viss kontext.
3. Undvik dubbelarbete och fragmentering.
4. Se till att styrningen är inkluderande och öppen för insyn.

- 5. Tillämpa rätt typ av partnerskapsmodell för utmaningen.
- 6. Kom överens om principer, mål, genomförandeplaner och kontrollmekanismer.
- 7. Förtydliga roller och ansvar.
- 8. Behåll ett tydligt fokus på resultat.
- 9. Mät och övervaka de framsteg som görs mot att nå målen.
- 10. Ta fram de ekonomiska resurser som behövs och använd dem effektivt.

© OECD

Denna sammanfattning är inte en officiell OECD-översättning.

Reproduktion av denna sammanfattning är tillåten, om OECD:s upphovsrätt och publikationens titel på originalspråket nämns.

Flerspråkliga sammanfattningar är översatta utdrag ur OECD-publikationer, som ursprungligen publicerats på engelska och franska.

De kan beställas gratis från OECD:s nätbokhandel www.oecd.org/bookshop

Närmare upplysningar lämnas av OECD Rights and Translation unit, Public Affairs and Communications Directorate: rights@oecd.org , fax: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, F-75116

Paris, Frankrike

Besök vår webbplats www.oecd.org/rights

Read the complete English version on OECD iLibrary!

© OECD (2015), *Development Co-operation Report 2015: Making Partnerships Effective Coalitions for Action*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/dcr-2015-en